

عربی هفتم

منوطه اول

(نکات و خلاصه درس)

(تمامی حقوق متعلق به مجتمع آموزشی و پژوهشی ثمین می باشد.)

الدَّرْسُ الثَّانِي: جَوَاهِرُ الْكَلَامِ

درس دوم: گوهرهای سخن

۱. هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ؟
آیا پاداش خوبی کردن غیر از خوبی است؟!
۲. الْمُؤْمِنُ قَلِيلٌ الْكَلَامُ كَثِيرُ الْعَمَلِ.
مؤمن، کم سخن و پرکار است.
۳. سَكُوتُ اللِّسَانِ سَلَامَةٌ لِلْإِنْسَانِ.
خاموشی زبان، باعث سلامتی انسان است.
۴. رَبُّ كَلَامٍ جَوَابُهُ السَّكُوتُ.
چه بسا سخنی که پاسخ آن سکوت باشد.
۵. الْوَقْتُ مِنَ الدَّهَبِ.
وقت، طلاست.

قواعد:

۱- **کلمات پرسشی:** به کلماتی گفته می‌شود که در ابتدای جمله پرسشی قرار می‌گیرند.

هَلْ = آیا أَ = آیا

۲- «هل و أ» همیشه در آغاز جمله قرار می‌گیرند و بعد از آنها یک اسم یا اسم اشاره به همراه نام چیزی می‌آید.

مثال:

أ هَذِهِ حَقِيبَةُ الْمَدْرَسَةِ؟ (آیا این کیف مدرسه است؟)

مثال:

هَلْ هَذِهِ شَجَرَةُ الرُّمَّانِ؟ (آیا این درخت انار است؟)

۳- در پاسخ «هل و أ»: اگر جواب مثبت باشد، می‌گوییم «نَعَمْ» به معنی «بله» و اگر جواب منفی باشد، می‌گوییم: «لا» به معنی «نه».

۴- «هنا» به معنای «این جا» برای اشاره به جا و مکان نزدیک به کار می‌رود.

مثال:

هَلْ هُنَا مَدِينَةٌ؟ لا، هُنَا، قَرْيَةٌ

آیا اینجا شهری است؟ نه، اینجا روستایی است.

۵- «هناك» به معنای «آن جا» برای اشاره به جا و مکان دور به کار می‌رود.

مثال:

هَلْ هُنَاكَ مَدِينَةٌ؟ لا، هُنَاكَ، قَرْيَةٌ

آیا آن جا شهری است؟ نه، آن جا روستایی است.

عربی هفتم
متوسطه اول

کُنُوزُ الْحِکْمِ

گنج های حکمت

۱. الْوَحْدَةُ خَيْرٌ مِنْ جَلِيسِ السَّوِّءِ.
تنهایی از همنشین بد، بهتر است.
۲. إِنَّ حُسْنَ الْعَهْدِ مِنَ الْإِيمَانِ.
قطعاً خوش پیمانی از ایمان است.
۳. حُبُّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَانِ.
دوست داشتن وطن از ایمان است.
۴. الْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ.
عجله از شیطان است.
۵. رَبُّ كَلَامٍ كَالْحُسَامِ.
چه بسا سخنی که مانند شمشیر باشد.

قواعد:

- ۱ - کلمه پرسشی «مَنْ»: برای سؤال کردن در مورد اشخاص از کلمه پرسشی «مَنْ» به معنی «کیست» استفاده می کنیم.
مَنْ أَنْتَ؟ ← تو کیستی؟ أَنَا مَدِيرُ الْفُنْدُقِ. ← من مدیر هتل هستم.
- ۲ - کلمه پرسشی «مَنْ» مخصوص انسان است و برای حیوانات یا اشیا به کار نمی رود.

عربی هفتم
متوسطه اول

۳- گاهی اوقات «مَنْ» به صورت «لِمَنْ» به معنی «مال چه کسی؟، مال چه کسانی؟» به کار می‌رود. مانند:

لِمَنْ هَذِهِ السَّيَّارَاتُ؟ ← این ماشین‌ها مال چه کسی است؟ - لِلضُّيُوفِ. ← مال مهمان‌ها است.

۴- در پاسخ به سؤالی که با «مَنْ» شروع شده است، معمولاً نام اشخاص یا شغل آنها بیان می‌شود.

مَنْ هُوَ؟ - هُوَ مُعَلِّمٌ.

۵- در جمله‌های پرسشی مانند «مَنْ هُوَ الْمُدَرِّسُ؟» «هُوَ» و «هِيَ» ترجمه نمی‌شود.

مَنْ هِيَ اسْتَاذَةٌ؟ ← استاد کیست؟

گَنْزُ النَّصِيحَةِ

گنج نصیحت

۱. أَفْضَلُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ.
بهترین مردم، سودمندترین آنها برای مردم است.
۲. الْخَيْرُ كَثِيرٌ وَفَاعِلُهُ قَلِيلٌ.
خیر، بسیار و انجام دهنده آن کم است.
۳. الْإِنْسَانُ عَبْدُ الْإِحْسَانِ.
انسان، بنده نیکی کردن است.
۴. بَلَاءُ الْإِنْسَانِ فِي لِسَانِهِ.
آسیب انسان در زبانش است.
۵. سَلَامَةُ الْعَيْشِ فِي الْمُدَارَاةِ.
سلامت زندگی در مدارا کردن است.

قواعد:

- ۱ - کلمه پرسشی «ما»: برای سؤال کردن درباره چیزهای مختلف از کلمه «ما» به معنی «چیست» استفاده می کنیم.
ما هذا؟ - هذا کتاب.
این چیست؟ - این کتاب است.

۲- کلمه پرسشی «ما» به شکل «ماذا، ما هو، ما هي» نیز به کار می‌رود.

ماذا في الحقيقة؟ ما هو الموضوع؟ ما هي الحقيقة؟
در کیف، چیست؟ موضوع چیست؟ حقیقت چیست؟

نکته:

در عبارت های "ما هو" و "ما هي"، "هو" و "هي" ترجمه نمی شوند.

۳- «ما» همیشه در آغاز جمله قرار می گیرد:

ما اسم هذا الولد؟ ← اسم این فرزند چیست؟

ما هذا؟ (این چیست؟)	مذكر
ما هذان؟ (این دو چیست؟)	
ما ذلک؟ (آن چیست؟)	
ما هذه؟ (این چیست؟)	مؤنث
ما هاتان؟ (این دو چیست؟)	
ما تلك؟ (آن چیست؟)	

الْحِكْمُ النَّافِعَةُ

دانش سودمند

۱. الأعمال بالنیات.
- کارها به نیت هاست.
۲. عَلَیْكَ مَهْدَارَةُ النَّاسِ.
- بر تو لازم است که با مردم مدارا کنی.
۳. حُسْنُ الْخُلُقِ نَصْفُ الدِّینِ.
- خوش اخلاقی نیمی از دین است.
۴. الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأَمْهَاتِ.
- بهشت زیر پای مادران است.
۵. يَدُ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ.
- دست خدا با گروه (جماعت) است

قواعد:

۱- کلمه پرسشی «أین»: برای سؤال کردن درباره جا و مکان کسی یا چیزی، از کلمه پرسشی «أین» به معنی «کجا» استفاده می‌کنیم. مانند:

أین القلم؟	أین المعلم؟	أین البستان؟	أین المكتبة؟
خودکار کجاست؟	معلم کجاست؟	باغ کجاست؟	کتابخانه کجاست؟

عربی هفتم
متوسطه اول

۲- برای پاسخ دادن به سؤالی که با «أین» شروع شده است، یکی از کلمات زیر که بیان کننده جا و مکان است استفاده می‌شود.

فوق	جنب	هنا	هناک	خلف	وراء	على اليمين	على اليسار
بالا	پهلوی، کنار	اینجا	آنجا	پشت	پشت	سمت راست	سمت چپ
علی	تحت	عند	أمام	حول	فی	بَینَ	-
بر، روی	زیر	نزد، پیش	مقابل، روبه رو	اطراف	در، داخل	میان	

۳- برای این که از کسی بپرسیم «شما اهل کجا هستید؟» از اصطلاح «مِنَ أین؟» استفاده می‌کنیم. مانند:

مِنَ أینَ أنتَ؟ - أنا من مصر. (أنا مصریّ).

۴- اصطلاح «علیک بِ» به معنای «بر تو لازم است که، تو باید» است. مانند:
علیک بالخروج: بر تو لازم است که خارج شوی؛ تو باید خارج شوی.

المَوَاعِظُ الْعَدَدِيَّةُ

پندهای عددی

۱. النَّظَرُ فِي ثَلَاثَةِ أَشْيَاءَ، عِبَادَةٍ: «النَّظَرُ فِي الْمُصْحَفِ» وَ «النَّظَرُ فِي وَجْهِ الْوَالِدَيْنِ» وَ «النَّظَرُ فِي الْبَحْرِ». نگاه کردن به سه چیز عبادت است: نگاه به قرآن و نگاه به صورت پدر و مادر و نگاه به دریا.
۲. أَرْبَعَةٌ قَلِيلُهَا كَثِيرٌ: «الْفَقْرُ وَ الْوَجْعُ وَ الْعَدَاوَةُ وَ النَّارُ». چهار چیز کمش زیاد است: تنگدستی و درد و دشمنی و آتش.
۳. خَمْسَةُ أَشْيَاءَ، حَسَنَةٌ فِي النَّاسِ: «الْعِلْمُ وَ الْعَدْلُ وَ السَّخَاوَةُ وَ الصَّبْرُ وَ الْحَيَاءُ». پنج چیز در مردم نیکو (خوب) است: دانش و عدالت و بخشش و بردباری و پاکدامنی.

قواعد:

- ۱- کلمه پرسشی «کَم» به معنای «چند» است و برای سؤال کردن در مورد تعداد چیزهای مختلف به کار می‌رود. مانند:

کَم طَالِبًا فِي الصَّفِّ؟ - عَشْرَةُ طُلَّابٍ.

چند دانش آموز در کلاس است؟ - دوازده دانش آموز

- ۲- عدد: برای شمارش به کار می‌رود و بر دو نوع است:

الف) عدد اصلی (ب) عدد ترتیبی

در این درس تنها با اعداد اصلی آشنا می‌شویم:

اعداد اصلی					
۱- واحد	۲- اثنان	۳- ثلاثة	۴- أربعة	۵- خمسة	۶- ستة
۷- سبعة	۸- ثمانية	۹- تسعة	۱۰- عشرة	۱۱- أحد عشر	۱۲- اثنا عشر

